..ste JAARGANG No. 8582 DINSDAG 18 NOVEMBER 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

India biedt diensten aan, die niemand aanvaardt

Amerika protesteert — Rusland zwijgt

India diende ter oplossing van het Korea-conflict en bepaaldelijk repatriëring van de krijgsgevangenen, een ontwerp-resolutie in, die noch vóór, noch achter het IJzeren Gordijn een geestdriftig onthaal dreigt te vinden.

De resolutie, die aan de politieke commissie werd gepresenteerd, omvat volgens Reuter 17 punten. De krijgsgevangenen moeten worden vrijgelaten en in nader overeen te komen plaatsen op uitwisselingspunten nader vast te stellen gedemilitariseerde zones. Na classificatie zullen de gevangenen vrij zijn om naar hun land terug te keren. Over het lot der krijgsgevangenen die na negentig dagen nog niet teruggekeerd zijn, zal gesproken worden op een politieke conferentie, die bijeen geroepen zal worden volgens artikel 10 van de ontwerp-bestandsovereenkomst.

Het Indische plan voorziet verder ingeval in bovengenoemde repatriëringscommissie geen overeenstemming wordt bereikt in de benoeming van een scheidsrechter, die beslissende stem zal hebben. Het Indische voorstel is gebaseerd op het beginsel van vrijwillige repatriëring of, zoals de tekst luidt, „er zal geen geweld worden gebruikt tegen krijgsgevangenen om hun terugkeer naar hun land te verhinderen of te bewerkstelligen."

Amerika tegen.

Een Amerikaanse woordvoerder heeft inmiddels op een persconferentie het Indische voorstel verworpen. Hij zeide dat de Verenigde Staten niet accoord kunnen gaan met een plan, dat de krijgsgevangenen slechts de keuze laat tussen twee mogelijkheden, namelijk repatriëring of „het voor onbepaalde tijd onder de hoede blijven van het een of andere internationale lichaam". Hieraan voegde de woordvoerder toe, dat een bestandsovereenkomst — in welke vorm dan ook — definitief de kwestie der krijgsgevangenen moet regelen.

Ook andere belangrijke delegaties zijn het erover eens, dat het Indische voorstel „grote leemten" vertoont en dat de kern van de kwestie ontweken wordt. Boven dien ziet men enige punten als „niet realistisch".

Rusland zwijgt.

De afgevaardigde van Wit-Rusland maakte in een rede in de politieke commissie geen gewag van het Indische voorstel. Hij verklaarde, dat het door Wysjinsky gehuldigde standpunt, dat alle krijgsgevangenen dienen te worden gerepatrieerd, „de juiste weg wijst naar een vreedzame regeling van het Koreaanse vraagstuk".

Betrekkingen met Mau Mau door Vaticaan aan Katholieken verboden

Rome — In gewoonlijk welingelichte kringen van het Vaticaan werd zondag verklaard, dat het de katholieken in Kenya op straffe van excommunicatie verboden is enigerlei betrekking met de Mau Mau te onderhouden.

Nairobi — Een militaire patrouille is er vanmorgen in geslaagd bij verrassing een plechtigheid van de Mau-Mau te overvallen. Dit gebeurde nabij Embu, een plaats 150 mijl ten Noorden van Nairobi. Vijfendertig inheemsen, die aan de plechtigheid deelnamen, werden gearresteerd.

Een andere militaire patrouille omsingelde gisteren vier inheemsen, waarvan er een beweert een belangrijke leider van de Mau-Mau organisatie te zijn. Bovendien slaagde een patrouille er in acht man te arresteren, die allen voorkomen op de „zwarte lijst" van de politie.

Nairobi. — Mgr John J. McCarthy, apostolisch vicaris van Zanzibar, heeft vandaag een oproep gericht tot alle rooms-katholieken in zijn diocees, dat het grootste deel van Oost-Afrika omvat, om te bidden voor een einde van de huidige strijd in Kenya. Ook de gouverneur van Kenya, Sir Evelyn Baring, heeft een beroep gedaan op alle christenen in de kolonie om een speciale dag van gebed op Zondag 23 November a.s. in acht te nemen.

Athene — Koning Paul van Griekenland heeft Papagos Maandagmiddag verzocht onverwijld een regering te vormen.

KAPERIJ BARBARIJE

Tanger. — De internationale politie te Tanger zoekt naar twee Amerikanen, zekere Sydney Paley en Elliot Forest, die ervan

Volgens de „Daily Express" heeft de politie Zondag de ontvoering der zeelieden uit de gevangenis van Tanger verijdeld. Het blad meldde voorts, dat de politie gelooft, dat Lucky Luciano, de voormalige koning der misdaad, die uit Amerika is gewezen en nu in Italië woont, bij de zaak betrokken is.

Ook zou deze dagen in Tanger een handlanger van Frank Costello, de koning der Amerikaanse gokkers, zijn aangekomen om, naar de autoriteiten veronderstellen, orde op zaken te stellen na de arrestatie van de bemanning van de „Esmee". De autoriteiten kunnen nog niet uitmaken, of er betrekkingen bestaan tussen Luciano en Costello.

verdacht worden de leiding te hebben gehad van een overval op een Nederlands schip, begin deze maand in de Middellandse Zee gepleegd. Men vermoedt, dat Paley en Forest, in Tangerse smokkelaarskringen goed bekend, zich in een Franse haven ophouden. De Franse politie is gealarmeerd.

Zoals reeds gemeld, is de uit Britse en Nederlandse matrozen bestaande bemanning van het scheepje „Esmee", dat 5 November de haven van Tanger binnenliep, gearresteerd. Het scheepje is in beslag genomen. De internationale politie had deelneming van de bemanning aan de overval, vastgesteld.

Op Eniwetok ontplofte de eerste H. bom

New York — Amerikaanse natuurkundigen zijn van mening, dat de mededeling van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie over de „geslaagde met warmteontwikkeling gepaard gaande proeven met atoomwapens" een voorzichtige manier van zeggen is om aan te geven, dat op Eniwetok een „baby-waterstofbom" tot ontploffing is gebracht.

New York — De mening dat een waterstofbom tot ontploffing is gebracht, baseren terzake bevoegde kringen nog op de onderstelling, dat de vernietigingsmogelijkheden van een dergelijke baby-waterstofbom kunnen blijken uit de algemeen aanvaarde mening, dat slechts warmte-ontwikkeling van een ontploffende atoombom in staat is een waterstofbom tot ontploffing te brengen.

Slechts de president der Verenigde Staten beschikt over de bevoegdheid om te bepalen, of dergelijk verschrikkelijk wapen dan niet zal worden aangewend. Truman nam de beslissing de eerste atoombom boven Hiroshima te doen uitwerpen.

De wereld aan stukken......

Tokio — Dr Seiski Kaja, directeur van de afdeling natuurkunde van de universiteit van Tokio, heeft gezegd, dat een waterstofbom van 50 ton de wereld in stukken zou kunnen breken. Verder is hij van mening, dat een atoombom voor vreedzame doeleinden kan worden gebruikt, maar een waterstofbom niet. „Er is een verschrikkelijk wapen uitgevonden", zeide hij.

ALLEEN TRUMAN KAN HEN REDDEN

Washington — Het Amerikaanse hof van beroep heeft Maandag twee de tweede maal geweigerd het vonnis tegen het echtpaar Julius en Ethel Rosenberg, dat op beschuldiging van spionnage op het gebied van de kernsplitsing ter dood is veroordeeld, te herzien. De Rosenbergs kunnen nu alleen nog door een gratiebesluit van Truman van de electrische stoel worden gered.

Recht tot het Hart

't Verlangen kan de mens brengen tot de verlossing.

Rondgang van de H. Maagd door Curacaos dreven

Gedurende de dag van gisteren heeft de Reliekschrijn van O. L. Vrouw van Coromoto aan het Oostelijk gedeelte van ons eiland. Verschillende gestichten hebben de H. Maagd hulde gebracht, totdat na een bezoek aan de parochie van Janwé, de dag op grootse wijze gesloten werd door een massale manifestatie te Montagne.

Scherpenheuvel.

Om negen uur des morgens kwam de reliek aan de voet van de heuvel, waarop het blank Vincentiuskasteel gelegen is, en zoals het bij bezoeken aan kastelen hoort, en klonken bazuinstoten ter verwelkoming en attentie.

Op het terras voor de hoofdingang stonden de jongens met de Eerw. Fraters en hun Rector, de Eerw. P. R. Nooijen in afwachting. De Harmonie speelde schallend de hymne van Coromoto. De Rector, in koorkap gehuld, nam het schrijn over en voorafgegaan door de jongens en gevolgd door de geestelijkheid, begaf men zich naar de aula waar op het rijk versierd toneel een rustaltaar stond opgesteld.

Daar sprak P. Nooijen de jongens toe, er werd gezongen, gebeden en tenslotte werd door allen in defilé de relikwie vereerd.

Toen de H. Maagd de „Scherpen"-heuvel afreed, klonken bazuinstoten ten afscheid.

Rustoord.

Het was ongeveer 10 uur toen de Reliek door de patiënten en het verplegend personeel in het bloemrijk domein van Rustoord ontvangen werd.

Hij werd ter verering in de kapel geplaatst tot 3.15 uur des middags, toen hij vertrok voor een bezoek aan

Brakkeput.

Om kwart voor 4 verscheen hij aan de grenzen van Jongensstad, waar hij door alle jongens met de Broeders en de Eerw. P. Rector M. v. Moorsel werd opgewacht. Met muziek van de Harmonie trok men op naar Huize „Nooit Gedacht". Voor de Reliek uit schreden de Gezaghebber en het Bestuurscollege (niet van Curaçao, maar van Jongensstad).

Op het bordes van het Landhuis stond een prachtig rustaltaar opgesteld, met bloemen en waxinelicht versierd. Daar vond de H. Maagd haar ereplaats. Een jeugdige burger van Jongensstad plaatste aan de voet van het schrijn een bouquet witte anjers, waaraan een lint met de woorden: Jongensstad, Brakkeput, Curaçao.

Ook hier werd gebeden en gezongen. P. v. Moorsel sprak de jongens toe en de Gezaghebber van Jongensstad sprak een opdracht aan Maria uit.

Nadat de reliek vereerd was en het Magnificat gezongen, reed de stoet om kwart voor vijf af naar

Janwé

alwaar men om kwart over vijf aankwam Beoosten het Kerkterrein werd er gestopt en bruidjes de harmonie van Scherpenheuvel, Padvinders en welpen, engeltjes en een fraaie groep, die een grote rozenkrans droeg, stelde zich mede op.

Bij het Kerkplein werd de stoet afgehaald door de Zeer Eerw. Pastoor C. Heynsbroek van Janwé, Cl Lamers, R. Nooijen en J. Copray. De kerkklokken luidden en het mannenkoor zong Magnificat, toen de reliek naar een met vlaggen en bloemen versierd rustaltaar bij het H. Hartbeeld werd gebracht.

De Zeer Eerw. Pastoor van Acarigua en Mgr Fiol, Provisor van Maracaibo, voerden in het Spaans het woord, welke redenen herhaaldelijk door het applaus der menigte werd onderbroken.

Nadat in defilé de relikwie vereerd was, vertrok hij om 10 voor 7 voor de sluitingsplechtigheid te **Montagne**

Het bezoek aan Montagne

In het helle licht van de schijnwerpers rees de toren van Montagnes kerk omhoog en van zijn flanken slingerden zich gekleurde lichtjes over het ruime voorplein van de kerk.

Een ereboog gaf toegang tot de openlucht recepticzaal, die met vele vlaggen was versierd en waar vele engeltjes en bruidjes vertoefden om de Moedermaagd een bijde intocht te bereiden. Op zeer smaakvolle wijze was het voorportaal van de kerk omgetoverd in een troonzaal, waar de relikwie zou rusten tijdens haar verblijf op Montagne.

Om omstreeks half acht stond een talrijke menigte met brandende flambouwen en kaarsen opgesteld bij de politiewacht om de komst van de Hemelse Moeder te beiden.

Niet lang duurde het in devote zwijgzaamheid doorgebrachte wachten. De klokken van Montagne begonnen te beieren en daar naderde de „Gouden Koets" met de kostbare reliek. Pastoor Roghmans verwelkomde het hoge bezoek en voorafgegaan door een stoet van bruidjes en misdienaars trok het naar het kerkplein, waar een duizendkoppige menigte in gespannen verwachting dit ogenblik als een hoogtebunt van hun leven beschouwen.

De reliek werd door pastoor Roghmans uit de handen van pastoor v. Dijk overgenomen en gebracht naar de feestelijk versierde troonzaal. De H. Maagd van Coromoto was on bezoek gekomen bij de parochianen van Montagne en van heinde en verre, van uit alle uithoeken der parochie was men toegestroomd om Haar te groeten.

Na het zingen van een Marialied nam pastoor Roghmans het woord om te wijzen op het grote voorrecht dat de parochie ten deel viel door het bezoek van Onze Lieve Vrouwe van Coromoto. Hij wees op de schone geste van Venezuela om deze reliek naar Curaçao te zenden. Hij wekte de gelovigen op hun geloof te verlevendigen en de H. Maagd naast de vele particuliere zaken ook te vragen voor een toenemende godsvrucht in de parochie. Tot slot nodigde hij een der Venezolaanse priesters uit enige woorden te spreken tot zijn parochianen.

Hierop nam een van hen het woord en in een gloedvol betoog sprak hij de lof van Onze Lieve Vrouwe van Coromoto en hij maakte de aandachtig luisterenden attent op het feit, dat het de H. Maagd Maria was, die in Coromoto op bijzondere wijze Haar liefde voor de mensen toonde. Onze Lieve Vrouwe van Coromoto was de Moeder Gods, die in Coromoto zoals op vele andere plaatsen Haar liefde op wonderdadige wijze wegschonk. Hij wekte allen op de Moedermaagd te eren en Haar alles te vragen wat nodig is voor een goed en deugdzaam leven.

Na deze rede werden vele Marialiederen gezongen. De zanglust der Montagnezen bleek echter niet voldoende ontwikkeld. Men bleef liever eerbiedig zwijgend toezien. Hierna kregen de gelovigen de gelegenheid de reliek te vereren en konden zij een voor een langs het reliquarium trekken. De receptie van de Moedermaagd begon en onafgebroken trokken de mensen langs om hun Moeder te groeten en God alleen weet hoeveel beden daar in stilte werden afgesmeekt voor eigen en anderer heil.

Het bezoek aan Montagne van Onze Lieve Vrouwe van Coromoto was een hoogtepunt in het parochiale leven van Montagne. Wij kunnen ons de trots voorstellen van een Montagnees, die aan een ander verklaarde, dat het nergens zo mooi versierd was als op Montagne.

Het tekent de heilige wedijver, die er heerst om de H. Maagd een steeds schoner ontvangst te bereiden.

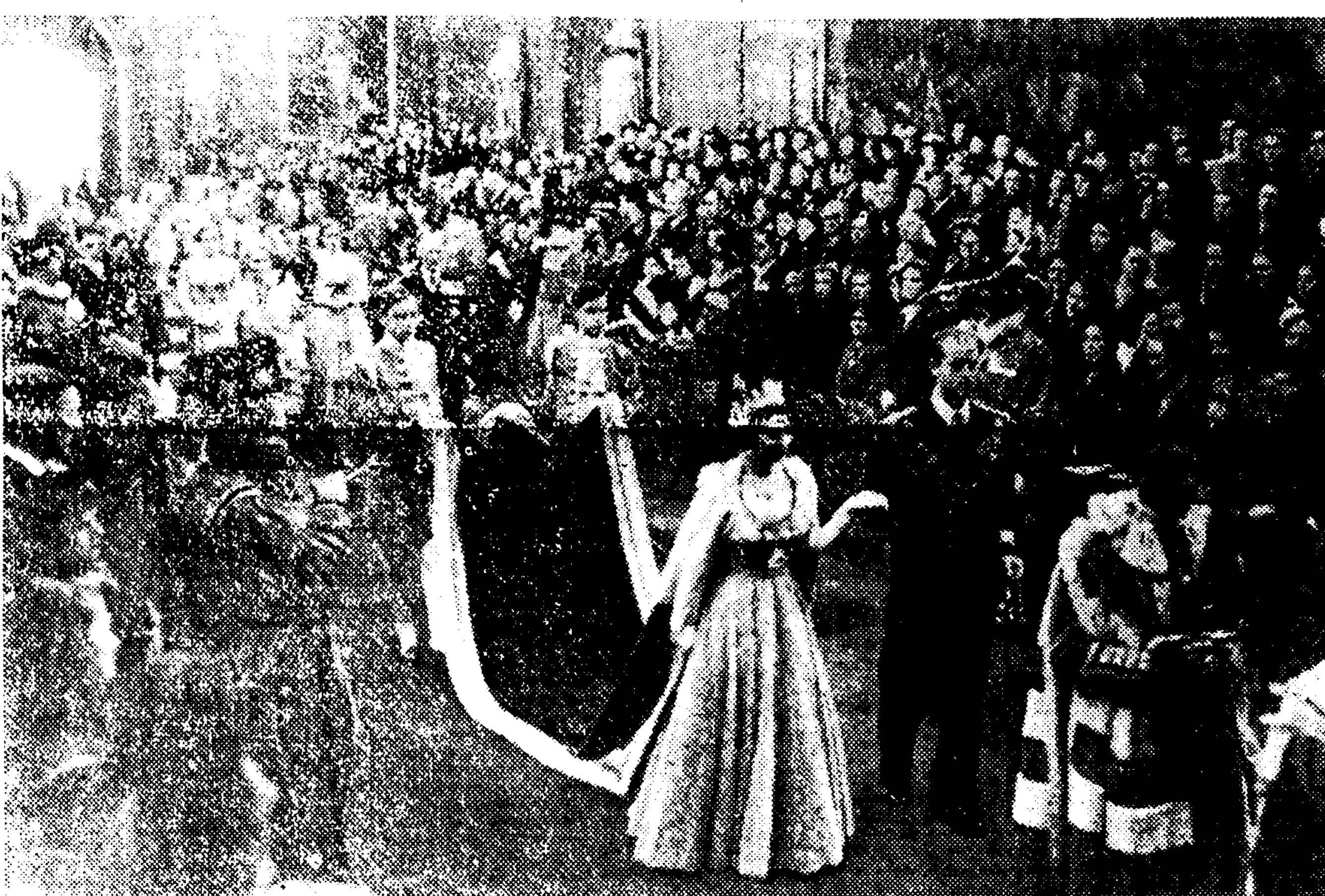
Pietermaai zal hedenavond het laatste woord spreken van de leftitanie die deze dagen op Curacao ter ere van de H. Maagd geklonken heeft.

Na zovele en zo grandioze huldigingen, die door de verschillende parochies en het eiland in heilige wedijver met elkaar georganiseerd werden, heeft Pietermaai de eer aan O.L. Vrouw van Coromoto de allesovertreffende apotheose te bereiden.

Om 8 uur zal de eerste begroeting in de kerk plaats hebben waarbij de Pastoor en Mgr Benitez in het Spaans het woord zullen voeren.

Om 1 uur des nachts volgt dan tot slot een Pontificale openluchtmis, waarin Pietermaai alle registers open zal trekken in iedere zin van dat woord.

De belangstelling belooft overweldigend te worden.

DIT IS NIET FEEENLAND MAAR ENGELAND. — Een sprookjesachtige foto van Hare Majesteit, de jonge koningin Elisabeth, de Tweede, op het ogenblik, dat zij door haar Gemaal, de Hertog van Edinburg aan de hand geleid haar troon bestijgt, om met haar eerste Troonrede het Parlement te openen.

het nieuws van vandaag

„Rassenkwestie" en „koloniaal probleem" zijn vraagstukken, die de Algemene Vergadering der V.N. heftiger in beroering brengen dan zelfs het Koreaans conflict en het bewerken van wapenstilstand.

Verschillende afgevaardigden uitten er hun mening over en het is merkwaardig te constateren, dat, hoewel Zuid Afrika's rassenpolitiek afkeuring vindt, er toch herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen wordt op de keerzijde van de medaille, n.l. op het goede dat de beschuldigde landen voor de onder hun jurisdictie levende rassen hebben verricht.

Zo heeft de Nederlandse afgevaardigde Patijn in de speciale politieke commissie van de V.N. over de Zuid Afrikaanse rassenkwestie gezegd, dat Zuid Afrika veel gedaan heeft voor de gekleurde bevolking; veel meer, dan de meeste critici weten. Het is niet waar, zoals de afgevaardigde van Pakistan Bokhari zei, dat Zuid Afrika tracht de inheemsen op het laagste beschavingspeil te houden. Het is niet waar zoals mevrouw Pandit zegt, dat de niet blanken in Zuid Afrika van hun bezittingen worden ontroofd zonder vergoeding.

De rassenkwestie is veel te gecompliceerd en vele buitenstaander, realiseren zich dat niet. Misschien is het zelfs mogelijk, dat de een of andere vorm van scheiding van de verschillende bevolkingsgroepen grotere mogelijkheden voor haar ontwikkeling opent. Enkele jaren geleden heeft mevrouw Pandit een plan voorgestaan, om Zuid Afrika te verdelen in gebieden voor blanken, inheemsen en Indiërs. Rassenscheiding behoeft nog geen schending van de mensenrechten te betekenen en kan de enige blijvende oplossing bieden van het ingewikkelde rassenprobleem.

De heer Patijn zeide evenwel, dat het Nederlandse Volk het steeds moeilijker vindt de rassen politiek van de Zuid Afrikaanse regering te begrijpen. Het kan het denkbeeld van politieke, economische en juridische scheiding niet aanvaarden. Nederland is in de laatste oorlog getuige geweest van de extreme rassendiscri-

Rassenwee

minatie onder de Duitse bezetting en het heeft zich tegen die maatregelen verzet met stakingen en ten koste van zijn eigen bloed. Natuurlijk ligt deze zaak anders — aldus de heer Patijn, en geen verstandig mens zou de Zuid Afrikaanse regering durven te vergelijken met die van Hitler, noch haar rassenpolitiek met het uitroeien der Joden. Maar sinds die tijd kunnen wij het kwaad van een zelfs weloverwogen rassenonderscheid niet meer wegredeneren.

Australië keerde zich in de persoon van Sir Percy Spender tegen het in de V.N. te zeer opgepijpte spookbeeld van „kolonialisme". Ter verduidelijking van wat hij bedoelde, wees hij er op, dat in sommige onafhankelijke landen men „grovere onrechtvaardigheid en meer onderdrukking van bevolkingsgroepen aantrof, dan in de meeste, zo niet alle koloniën van de metropolitaanse landen van Europa in de afgelopen honderd jaar."

Sir Percy zeide dit naar aanleiding van een tweetal resoluties over de mensenrechten, die aan de sociale commissie zijn voorgelegd.

In de eerste wordt gevraagd, dat de leden-staten het zelfbeschikkingsrecht toekennen op verzoek om zelfbestuur door de volken der niet-zelfbesturende landen na een uitspraak van het volk onder auspiciën van de Verenigde Naties.

De tweede resolutie strekt tot het vrijwillig verschaffen van inlichtingen over de uitoefening van het recht van zelfbeschikking in deze gebieden.

Het is goed deze geluiden te vernemen, die van vooruitgang naar zelfbestuur spreken, maar die dit niet doen ten koste van redelijkheid en waarheid.

"Stille Nacht - Heilige Nacht" was het zonder Kerstmis voor Otrobanda

Stille Nacht — Heilige Nacht! Wel was het geen Kerstmis, maar wie dacht niet aan deze woorden, wanneer hij de stille vrome menigte zag, de gezichten door rosse kaarsen vlammen verlicht, die de Breedestraat van Otrabanda sinds 4 uur in de morgen omzoomden?

Zij hadden zich daar verzameld, deze mensen, omdat straks vanaf Wishi de Reliek de parochie van de Kathedraal zou binnen trekken. Bij het Sint Thomascollege stonden daartoe reeds honderden bruidjes in wit en roze opgesteld en later arriveerden ook de Bisschoppen van Barquisimeto en Maracaibo in hun vorstelijk paars, alsmede Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt, die straks de Pontificale H. Mis zou opdragen. Daar naderde de gouden koets, ze schoof in de processie en onder het zingen van Maria-liederen, die wijdingsvol klonken in de nachtelijke stilte, zette de stoet zich in beweging

Een eenzame stem in de menigte zong de woorden van een Marialied waarop allen bijvielen met het refrein: Ave, Ave!

Over het geillumineerde kerkplein schoof de processie de kerk in, alwaar in het middenpad de bruidjes bloemenbogen ophielden, waaronder door de reliek en de Bisschoppen naar het altaar schreden.

De aanblik, die het Priesterkoor en de zijaltaren aan de binnentredenden bood, was diep indrukwekkend. Door de goede zorgen en de nog betere smaak van de Zeer Eerw. Pastoor V. Jansen en zijn Kapelaans J. v.d. Maas en B. Oeverhaus, was er in grijs en roodbruin en roze een wandbekleding aangebracht, die zich onderscheidde door distinctie en rust.

Om kwart over vijf nam de Pontificale Mis een aanvang, waarbij door de Venezolaanse geestelijkheid en de Eerw. Fraters van Tilburg geassisteerd werd.

Aanwezig waren Zijne Excellentie de Gouverneur en echtgenote, alsmede de waarnemend consul van Venezuela Señor N. A. B. Adjunto, eveneens met zijn ega.

Het koor Santa Cecilia voerde op de bekende verdienstelijke wijze de gezangen uit.

Na de Pontificale mis lazen de Venezolaanse Bischoppen in de kathedraal hun stille H. Missen.

SINT MARTINUSCOLLEGE EN HOSPITAAL

Om kwart voor acht werd door de Zeer Eerw. Pater A. Erkamp, Secretaris van Monseigneur, de reliek uit de Sint Annakerk naar de patio van het Sint Martinus college gedragen, alwaar door de leerlingen, die allen in het wit gekleed waren en met hun bloemen een fantastische aanblik boden, een Mariale hulde werd gebracht.

2000 bruidjes

Om kwart voor negen, het uur waarop de Reliek naar het St Elizabethshospitaal geleid zou worden viel er een fijne stofregen. De zon deed zijn best om die pruilerij zo snel mogelijk weg te vegen met zijn bezem van goud, maar het duurde toch nog tot negen uur voordat onder de juichende tonen van de klokken der kathedraal en Zusterskapel de grandioze stoet van 2000 in het wit zich in beweging zette om aan het Brionplein en aan de Breedestraat een uniek schouwspel te bieden.

Twintig minuten lang trok de stoet voor bij, witte jurkjes, witte strikken en bloemen in de haren blauw-witte en geel-witte vlaggen, die in groepen boven de jonge hoofden dansten en eindelijk het baldakijn door in rood en groen en grijs getooide maagdekens omstuwd.

De klokken beierden jubelend hun zesklank.

De zieken in hun bedden wachtten gespannen de komst van de „Hulp der zieken" en Troosteres der bedroefden.

Programma van vandaag

Na het bezoek aan het Hospitaal, dat wij morgen meer in détail hopen te verslaan, maakte de Reliek een rondgang door de jonge parochie van Charo, die aan O.L. Vrouw van Coromoto zal worden toegewijd, en waarbij hij o.a. de in aanbouw zijnde kerk bezocht.

Om 12.45 gaat hij naar Habaai, om de namiddag de avond en de nacht te wijden aan Steenrijk en Pietermaai.

Morgenochtend om 8 uur verlaat de Reliek dan weer de Antilliaanse bodem, om naar Guanare terug te vliegen.

Nieuwe statengeluiden:

Corruptie op de Bovenwinden?

Gisteren kwamen de Staten in vergadering bijeen ter afhandeling van een agenda, vermeldende een aantal adviezen en ingekomen stukken. Het zinnetje „enkele leden wensten hun bezwaren alleen ter openbare vergadering kenbaar te maken", was weer de steen des aanstoots. Zo kon het gebeuren, dat deze vergadering, die toch weinig om het lijf had, zich voortsleepte tot hedenochtend half drie om toen nog tot 9 uur verdaagd te worden, teneinde de agenda af te werken. Dat de DP-amendementen op het advies regelende de toelating en uitzetting van vreemdelingen — met uitzondering van het amendement van mr v.d. Meer — niet serieus genomen konden worden, bleek wel uit het feit, dat staande de vergadering het amendement van de heer H. L. Braam door het lid Isa moest worden bijgeschaafd om er iets dragelijks van te maken. Uiteraard sneuvelden die haastige amendementen allen, met uitzondering van genoemd amendement v.d. Meer, dat met 16—2 werd aangenomen, met twee Nederlandse Statenleden, t.w. dr W. Goslinga en P. v.d. Hoeven, tegen.

Met uitzondering van de leden Croes (bericht van verhindering), Eman en Smit (vacature) waren de Staten compleet; aan de Regeringstafel hadden plaats genomen Z. Exc. Min. Kernkamp, mr dr M. F. da Costa Gomez, Landsminister W. R. Plantz, dr E. van Romondt en de adviseurs drs J. H. van Boven, mr Bijvoet en mr Hooghoudt.

Minister Kernkamp werd door Statenvoorzitter Ph. Cohen Henriquez in welgekozen bewoordingen welkom geheten.

In het bezoek van de minister zag spr. een bewijs, dat de Minister dit contact met de Staten van belang achtte. Hierop dankte Minister Kernkamp voor de ontvangst en sprak de hoop uit, dat door gemeenzaam overleg de richtlijnen, die hem hier reeds duidelijk geworden waren, te kunnen uitwerken tot een definitieve band tussen de rijksdelen onderling. Thans leven wij in een overgangstijd aldus de minister; er zullen zich ongetwijfeld technische moeilijkheden voordoen, doch deze zijn te overkomen.

Tenslotte wenste de minister het College Gods onmisbare zegen toe in het werk, dat het te verrichten krijgt en dankt de voorzitter voor de hem geboden gelegenheid zich in de Staten even te doen horen.

Ingekomen stukken.

Onder de ingekomen stukken was er een brief van de heer v.d. Hoeven, die vragen behelsde omtrent de duurtetoeslagen van gehuwde onderwijzeressen.

Zoals bekend, krijgen onderwijzeressen gehuwd met gouvernementsambtenaren een lagere duurtetoeslag dan onderwijzeressen gehuwd met niet-ambtenaren. Door een betreurenswaardige onnauwkeurigheid werd deze materie vastgelegd en zo kon het gebeuren, dat onderwijzeressen gehuwd met gouvernementsambtenaren plotseling de te veel uitbetaalde duurtetoeslag — deze regeling ging nl. in per 1 Januari jl. — moesten terugbetalen, waarbij in enkele gevallen bedragen gemoeid waren tot ƒ 1000.—. De heer v.d. Hoeven wenste nu te weten op welke wettelijke regeling e.e.a. steunt.

Lindeteves en Bonaire.

Er werd gevraagd of het optreden van de gezaghebber van Bonaire terzake de verlening van een vergunning aan Lindeteves, welker vergunning op Curaçao was ingetrokken en waartegen bedoelde firma in hoger beroep was getreden, wel juist was en te rijmen viel met georganiseerd bestuursbeleid. In het onderhavige geval zou men gaarne willen weten of de mogelijkheid bestaat in de toekomst tegenstrijdigheden in daden van bestuursorganen van het centrale gezag te voorkomen.

Mr v.d. Meer liet een ernstig woord van protest horen. Dit schrijven zou de verkeerde indruk kunnen wekken, dat hier de Staten aan het woord zijn; het betreft echter een commissievergadering, welke slechts door 10 leden werd bijgewoond. Spr. achtte het voorts niet juist, dat het Statenwerk via brieven uit de commissie wordt afgehandeld; mr v.d. Meer zag niet de minste reden waarom de voorzitter hier met zoveel spoed te werk moest gaan; dit had nèt zo goed in een openbare vergadering kunnen worden afgedaan. Spr. had ook technische bezwaren tegen deze gang van zaken; hij vond het niet tot de competentie van de Staten te behoren, om zich in deze aangelegenheid uit te spreken; het betrof hier immers een zaak van administratief-rechtelijke aard.

Lid Smit bedankt.

Er was een bedankbrief van de heer A. Smit als lid der Staten, hem werd dank gezegd voor zijn werk in de Staten verricht. De Landsverordening tot wijziging van de Landsloterij-verordening deed de heer Braam vragen om een lijst van wederverkopers, die een belastbaar inkomen hadden van ƒ 10.000—. Na ampele discussies werd het advies aangenomen. de vraag van de heer Braam zal in een brief worden vastgelegd en ter kennis worden gebracht van de RR.

Electra-klachten.

Voorts was het de Staten ter ore gekomen dat de bewoners van wijken aan en in de omgeving van de Schottegatweg-Oost veel te klagen hebben over de stroomvoorziening aldaar. Het feit zou zich nl. voordoen, dat het voltage van de geleverde stroom sinds een paar jaar over het algemeen zeer laag is en in sommige gevallen zelfs zodanig, dat electrische apparaten niet of niet normaal functionneren. Gaarne zouden de Staten vernemen of klachten als bovenbedoeld de Regering bekend zijn, of ter zake van Overheidswege een onderzoek is ingesteld en zo ja of deszelfs resultaten voor haar aanleiding zijn geweest een en ander onder de aandacht van de concessionaris te brengen.

Ingeval klachten als bovenbedoeld de Regering niet zouden hebben bereikt — hetgeen uiteraard niet betekent, dat die niet bestaan — zouden de Staten het op prijs stellen, dat ter zake alsnog een onderzoek als bovenbedoeld wordt ingesteld.

„Geen cent waard".

De bootverbinding met de Bovenwinden ontaardde in een rel. De heer **Vlaun** kon zich met het advies niet verenigen en wenste de Gezaghebber van de Bovenwinden te verwijderen, deze man deugt voor niets en is geen cent waard. Als de Regering op mijn steun wenst te rekenen, dan dient zij in deze botenaangelegenheid duidelijke taal te spreken en de gezaghebber te verwijderen. De klacht, die de heer Vlaun had tegen deze functionnaris, was ons niet geheel duidelijk, klaarblijkelijk komt het hierop neer, dat de gezaghebber eerst zijn steun aan de aanschaf van de boot gaf om die daarna weer in te trekken. Bij deze gelegenheid beschuldigde de heer Vlaun het bestuur van corruptie. Opmerkelijk was het dat de heer Vlaun de gehele rest van de avond de DP steunde.

Dr Goslinga liet een ernstig protest horen tegen de beschuldigingen van de heer Vlaun, t.o.v. een ambtenaar, die zich niet kon verdedigen. De heren Scott en Whatey werden er met de haren bij gesleept, de heer **Voges** zou medewerken in iedere commissie, die de corruptie zou bestrijden op de Bovenwinden, doch verklaarde bijvoorbaat, dat er geen corruptie was. De heer **Vlaun** beweerde echter van wel en zo vroeg Braam zich af of het geen zin had de zaak eens dieper te gaan bekijken. Als de ene deskundige zegt, dat er wèl corruptie is, de andere zegt van nièt, dan heeft het zin de zaken ernstig te bestuderen.

Tenslotte werd het advies aangehouden, teneinde Vlaun gelegenheid te bieden „stoom af te blazen".

Toelating en uitzetting.

Het advies op het landsontwerp, de toelating en uitzetting regelende, zette de spreeksluizen weer wijd open.

De heer **Braam** klaagde over het feit, dat, in weerwil van de destijds gedane toezeggingen van de Landsminister van Justitie, Surinamers vóór 1945 hier reeds gevestigd, toch gedwongen waren hun deposito bij te storten.

Ook **dr De la Fuente** had dezelfde klachten en beriep zich op de verklaringen van de Landsminister; spr. wees voorts op de afwijkende standpunten, die Soc.-Economische Zaken had m.b.t. het werken op het eiland en de vreemdelingendienst. De heer **Voges** had klachten vernomen over het optreden van de ambtenaren der vreemdelingendienst, zij zouden brutaal optreden en sloeg de spijker op de kop toen hij beweerde, dat de gehele moeilijkheid terug te brengen was tot het simpele feit, nl. dat nimmer geregeld werd, wat men onder „landskind" te verstaan had en wie wèl en wie nièt de Nederlandse nationaliteit bezit.

Dit advies was aanleiding tot ellenlange debatten van strikt technische aard, waarbij duidelijk de onvoldoende voorbereiding bleek van de DP-amendementen. De DP-amendementen sneuvelden met 10—8, vóór waren de DP-leden, Yrausquin, Vlaun en Voges.

Uit de debatten bleek, dat de RR een geheel nieuw ontwerp in voorbereiding had en dat men derhalve beter kon wachten op de indiening daarvan. Meer succes boekte, het amendement van mr v.d. Meer, waardoor het artikel als volgt komt te luiden:

„Nadat hun het bevel is gegeven, dat zij het gebiedsdeel moeten verlaten, kunnen zij op last van de autoriteit, die de uitzetting bevolen heeft, zonodig met de sterke arm worden verwijderd.

Zij kunnen op last van deze autoriteit in bewaring worden gesteld, indien dit nodig is ter verzekering van de verwijdering. Zij mogen niet eerder in bewaring worden genomen dan noodzakelijk is om hun aanwezigheid te waarborgen bij het vertrek van het vervoermiddel, waarmede zij zullen reizen."

Mr v.d. Meer zag in de handhaving van het oude artikel een continuatie van de politiestaat en deelde mede, dat het hem niet ging om de uitzetting als zodanig, maar meer om de vrijheidsberoving. Spr. haalde voorbeelden aan van personen, die lange maanden in de cel zaten in afwachting van hun verwijdering.

Na ampele discussies moest mr dr da Costa Gomez bakzeil halen en werd het amendement met 16—2 aangenomen.

Slechts de heren v.d. Hoeven en dr Goslinga waren tegen dit amendement.

Het was precies half twee toen de voorzitter deze weinig vruchtdragende vergadering sloot.

CURACAO

LUNCH VAN EILANDSBESTUUR AAN MINISTER

Gistermiddag boden Gezaghebber en Gedeputeerden van het Bestuurscollege een lunch aan, aan Zijne Excellentie de Minister van Overzeese Rijksdelen Prof. Kernkamp, op Piscaderabaai.

Behalve het voltallig Bestuurscollege waren tevens aanwezig de fractieleiders van de partijen vertegenwoordigd in de Eilandsraad, t.w. de heren E. Jonckheer (DP), Ph. B. Romer (NVP), A. de Haan (COP) en H.M. van Delden (KVP).

Onze Curaçaose politieke leiders onderhielden zich geruime tijd met de Minister en de samenkomst vond plaats in een prettige en gezellige sfeer.

Gezaghebber Gorsira hield een korte tafel-rede waarin hij een heildronk uitbracht op H.M. de Koningin hetwelk beantwoord werd door Z.E. Minister Kernkamp met een toast op Curaçao, de Nederlandse Antillen en innige samenwerking tussen de Rijksdelen onderling.

RAPPORT V. GESSEL NAAR DE STATEN

Het rapport van Gessel—v.d. Berg de reorganisatie van de Landsradiodienst betreffende is, zoals wij reeds eerder meldden, enigszins gewijzigd. Dit rapport is thans op Curaçao verschenen en zal nu de Statenleden worden aangeboden.

HAVENVERKEER

Haven: in 8 vrachtschepen (5), 17 tankers (14) en 6 zeilboten (6) met 8 passagiers in transito en 5 vertrekkende.

Hato: in 8 en uit 10 vliegtuigen met 88 landende passagiers, 62 vertrokken en 6 in transito.

ANTILLIAANSE STUDENTEN IN NEDERLAND OVER DE SPORT

Op de algemene vergadering van de Vereniging van Nederlands-Antilliaanse Studerenden in Nederland, gehouden te Amsterdam werd de volgende resolutie aangenomen:

De Vereniging van Nederlands-Antilliaanse Studerenden in Nederland, heden te Amsterdam in vergadering bijeen, overwegende:

dat sportbeoefening een integrerend deel vormt van de lichamelijke en geestelijke volksgezondheid

dat sportbeoefening als onderdeel van lichamelijke en geestelijke opvoeding en ontwikkeling een belangrijk middel is tot maatschappelijke verheffing en vergroting van de gemeenschapszin

dat geregelde deelneming aan internationale sportontmoetingen een nationaal belang is voor de Nederlandse Antillen

dat de resultaten van de deelneming aan de Olympische Spelen 1952 hebben bewezen dat de individuele capaciteiten en prestaties grote mogelijkheden met zich inhouden, doch dat de sporttechnische organisatie niet voldoet aan de eisen die worden gesteld;

Spreekt als haar mening uit:

dat betere voorlichting en propaganda van essentieel belang is voor een grotere toename en verhoging van het peil van sportbeoefening in de Nederlandse Antillen.

dat nadruk dient gelegd te worden op sportbeoefening op de scholen.

Besluit dit ter kennis te brengen van de Pers in de Nederlandse Antillen.

HOE CURACAO LAS

In October werden totaal 6679 boeken uitgeleend, waarvan 4606 romans.

Hiervan waren 3736 Ned. romans, 745 Engelse, 65 Spaanse, 47 Franse en 13 Duitse.

Voorts werden 1594 kinderboeken en 479 studieboeken uitgeleend.

PROCES OM EEN BEGRAAFPLAATS

Gisteren is voor het Gerecht in Eerste Aanleg een merkwaardig proces begonnen. Ongeveer 30 personen, vertegenwoordigd door twee raadslieden, t.w. mr S. v.d. Meer en mr dr van Ginsbergen hebben zich tot de rechter gewend met de bewering dat zij eigenaren zijn van de begraafplaats van de familie v.d. Wall Arnemann op de voormalige plantage Valentijn welke destijds door de CPIM werd aangekocht.

Onlangs nog werd in de „Amigoe" het bericht gepubliceerd dat daar bij opgravingen skeletten werden aangetroffen. Deze zijn vermoedelijk afkomstig van de begraafplaats waaromtrent het proces thans loopt.

De zaak werd voorlopig aangehouden teneinde verweerster gelegenheid te bieden hierop zijn standpunt te bepalen.

DE TAAK VAN LANDSMINISTER EMAN

Nog steeds is geen klaarheid gekomen omtrent de functie die landsminister Eman in het kabinet te vervullen krijgt. Zoals wij reeds enkele dagen geleden publiceerden, beloofde de secretarie van de RR ons een nadere taakomschrijving. Tot op heden is daar (natuurlijk) nog niets van gekomen. Wij hebben reden aan te nemen dat het overleg in de Regeringsraad weliswaar ten einde is, doch dat dit nog niet in een PB is opgenomen. Zeer waarschijnlijk krijgt de heer Eman de functie van „Minister van Binnenlandse Zaken".

BOEK EN PLAAT

Van **Boekhandel Salas** ontvingen wij de November-editie van „Boek en Plaat", de bekende en populaire gids in boeken- en platenland.

Dit nummer bevat weer veel wetenswaardigheden op het gebied van de boekerij en gramofoonmuziek.

AANKOMST VLIEGTUIGEN

Het KLM vliegtuig dat Zondag van Schiphol vertrok landde hedenochtend 03.23 uur op Hato.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Waitangi v. Londen nr Christobal, **Lovedal** v Barranquilla nr Pto Cardon, **Hestia** nr Aruba, **Cherbourg** v Fort de France nr Christobal, **Ricardo Arias** nr Grenada.

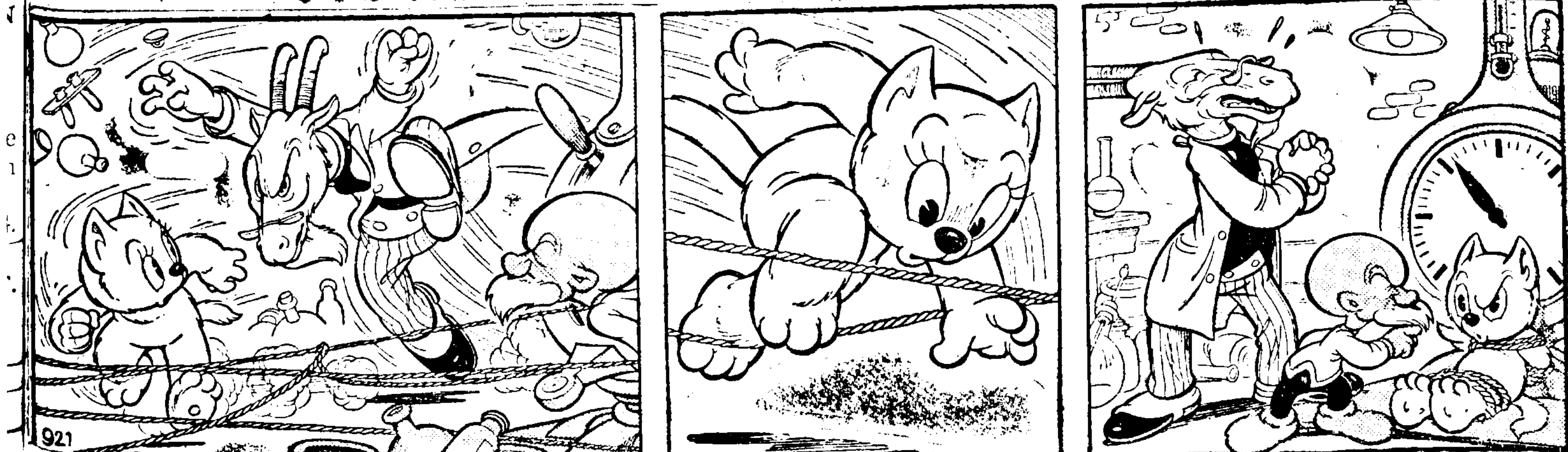
HET WEER

Max. temp. 29.8 C. (86.7 F.) min. 24 C. (75,2 F.) en gem. 26... (80.5 F.). Max. wind 11, ... kalm en gem. 6 knopen. Vochtigheidsgehalte 77%. Heldere hem... 4, licht bewolkt 8 en bewolkt ... uren. Neerslag 2,12 mm.

MEXICO — DAVEREND SUCCES

Mexico-stad. — De Nederlandse tentoonstelling in Mexico ... heden gesloten. Naar schatting hebben anderhalf millioen per... nen deze expositie bezocht. Ne... gentig procent van de geexposeerde artikelen is verkocht.

KWETAL, DE BREINBAAS

begon nu een wilde achtervolging door de kelder heen. Tom sprong over instrumenten en electrische geleidingen, kroop draden en machine-onderdelen door en rende van de ene van de kelder naar de andere.
r professor Sickbock is in het geheel niet zo traag en zo stijf n vijanden wel eens willen doen voorkomen. De volgzame lezer eze geschiedenissen zal zich herinneren, dat hij best mee kan n als het op een staaltje worstelen of een eindje achtervolging mt. Toen Tom Poes dan ook het ongeluk had in een paar n verward te raken en te struikelen, sprong de hooggeleerde n boven op hem en wikkelde hem in tien meter laagspannings- Voordat hij er zelfs maar aan dacht overeind te komen.
zo!" sprak de professor voldaan, het stof van zijn knieën nde, „een mooi, gaaf stukje werk, al zeg ik het zelf. Een fraai kelde transformator! En tracht nu niet om los te raken, vent, want dat zal U niet baten!"

„Maak me los!" riep Tom Poes naar Kwetal. „Die schurk is tot alles in staat! Help jij me dan! Sta daar niet zo suf!"

„Ik ben een beetje suf!" zei de dwerg bescheiden. „Mijn denkraam is maar klein, ziet U?"

„Onzin!" riep Tom Poes, „jouw denkraam is veel groter als dat van Sickbock! Snap je dan niet, dat die schurk jouw uitvinding wil gebruiken?"

„Ik heb geen uitvinding!" zei Kwetal, „ik heb alleen maar het dimensie-hevelaartje gevonden!"

„Genoeg gepraat!" zei Sickbock, „laat ons thans ons werk af maken, aardig manneke! Deze Tom Poes zullen we straks aan de politie overgeven — het lijkt me dat hij één van de spionnen is, die geheimen aan de communisten verkopen. Ik heb laatst zoiets in de kranten gelezen!"

toeristen industrie

de ruines van Stuyvesant plukte men stro-halmpjes

resultaat van het bezoek van de commissie aan Driscoll werd eind September 1949 op een vergadering van Hotelbedrijven deld.
houding van Driscoll, alsmede het contract met deze firma, besproken. Men was zeer teleurgesteld. Niettemin werd het bevonden, om het contract met Driscoll op basis van cost fixed fee te verdedigen.

rts werd een optimistisch vernomen over steun van landse zijde, n.l. van de van promotor Perel.
e dan ook, men klampte zich vergadering vast aan elk almpje, dat wellicht uit- t kon brengen uit de zeer ele situatie, waarin men bevond. Deze houding t slechts vertraging in het n van de maatregelen, die de minderheid was voorge- en die onafwendbaar geno- moesten worden. Hoe cer- oe beter.
heel slechte noot was toen er Bakker mededeelde, dat eer binnenkort ongeveer 200,000.— voor Driscoll no- uden zijn.

nnen om verder kapitaal s eiland aan te trekken, en opnieuw besproken. Zij n natuurlijk gedoemd om r enig resultaat te blijven. lag al Cfl. 350.000.— aan iaal op het terrein, terwijl eds meer dan Cfl. 200.000.— grond zat. En nóg moesten bedragen aan Driscoll be- worden.

n vinnige aanmerking zij- de kleine minderheid werd akt op de exploitatie-reke- van de heer Roozen. De lo- waren in de loop der jaren opgelopen en de cijfers de allerlaatste exploitatie-re- g deugden niet. Ook werd gewezen, dat er geen post bedrijfskapitaal was uitge- en.

n raadt nooit wie op deze e opmerking een antwoord Het was de architect Bak- die rustig meedebatteerde de economische zijde van luxueus hotel. Hij zeide dat en bedrijfs-kapitaal nodig aangezien.... de credieten de leveranciers als bedrijfs- aal konden fungeren.

erlijke onnozelheid! Nie- in de vergadering sprak de grote mogelijkheid dat ure hotel met kamers van 50.000,— per stuk wel eens (groot) aantal jaren een r exploitatie-verlies zou en lijden. Ook niet over de lijkheid dat het hotel de van de obligatie lening, hypotheek, niet zou kunnen en, waardoor de Postspaar- gedwongen zou kunnen n het Hotel over te nemen, te verkopen, ten einde het erde millioen plus de ach- llige rente binnen te krij- — Wij vermoeden dat de e minderheid, die in de loop aren zoveel had moeten in- en, het debatteren moe n rustig wilde afwachten alle geesten er rijp voor de onafwendbare maatre- te nemen.

Afgezant naar Nederland

een wanhoopsstemming werd door de vergadering besloten iemand naar Nederland te zenden om Nederlands kapitaal aan te trekken, hetzij met behulp van promotor Perel, hetzij van andere zijde.

Lange tijd bleef men zich aan dit stroohalmpje vastklampen, doch, natuurlijk zonder enig resultaat. Genoemde promotor deed wel alsof hij een Cfl. 600.000.—, of desnoods Cfl. 1.000.000.— voor het grijpen had, maar nu er weer zoveel jaren verlopen zijn, komen al zijn beweringen en eisen in het juiste licht te staan. Wij „zullen" deze pogingen op het slappe koord om in Nederland kapitaal te vinden maar niet op de voet volgen.

Vergadering van Hotelbedrijven

Tegen October had er wederom een vergadering van Hotelbedrijven plaats.

Merkwaardig was dat de heer Roozen getelegrafeerd had, dat hij geen verantwoordelijkheid wilde accepteren voor de allerlaatste exploitatie-rekening, aangezien hij niet bekend was met de Curaçaose arbeidsverhoudingen van het ogenblik. Deze berekening was echter gebaseerd op die, welke hij in 1946 gemaakt had. Hier en daar waren de kosten verhoogd en aangepast aan de toestand van het ogenblik.

De vergadering was daarom algemeen van mening dat de verantwoordelijkheid wel ter dege bij de heer Roozen berustte.

De kleine minderheid liet weer eens een fris geluid horen. Zij merkte op, dat een accountantsrapport, zoals vanuit Nederland gevraagd was, naar alle waarschijnlijkheid vernietigend zou zijn. In het rapport zou natuurlijk ook de rentabiliteit aan een critische beschouwing onderworpen worden en het geheel zou er wel eens geheel anders kunnen uitzien dan indertijd in de exploitatie-rekening van de heer Roozen voorgespiegeld werd.

Bij deze gelegenheid sprak iemand de mening uit, dat een dergelijk rapport volkomen overbodig was.

Toen werd hem de vraag gesteld of hij soms dacht dat geldschieters in Nederland geld zouden voorschieten zonder een accountantsrapport bestudeerd te hebben. Dat argument maakte een zichtbare indruk op hem!

Maar de diehards konden niet tot een decisie komen. Dat geschiedde op de volgende vergadering. Zij hadden tijd nódig dergelijke ideeën te absorberen.

Lago Oil — Standard Oil

Op de vergadering (van eind October) bleek, dat Hotelbedrijven ook bij de Standard Oil had aangeklopt om financiële deelname, doch deze machtige Amerikaanse onderneming liet weten, dat zij daarvoor niets voelde en dat zij principiele bezwaren had tegen een casino. Bovendien was het haar onmogelijk om gelden van het spaarfonds in een hypotheek op Curaçao te beleggen.

Hiermede kon Hotelbedrijven het doen.

Wat nu?

Op de vergadering wilde iemand weten wat er zou gaan gebeuren, indien het benodigde kapitaal niet verkregen werd. Dit sloeg op de stand van zaken op dat ogenblik. Er ontbrak namelijk ruim 7 ton aan de anderhalf millioen. Welk bedrag nodig was om het millioen van Postspaarbank te toucheren. De rest, ongeveer een half millioen zou er wel van zelf komen.

Tot goed begrip van zaken moet hier vermeld worden, dat men de mening toegedaan was, dat promotor Perel wel met een millioen te voorschijn zou komen. Men had immers een afgezant naar Nederland gestuurd om meer kapitaal aan te trekken en promotor Perel, zoals het een goed promotor betaamt, had onmiddellijk laten weten, dat hij het geld wel kon fourneren, mits hem behoorlijke concessie vóór de exploitatie van het casino ter hand werd gesteld.

De Vertegenwoordiger van de K.L.M. meende, dat het voor hem was weggelegd op de hierbovengestelde vraag een juist antwoord te geven. Hij antwoordde — met een onverbeterlijk optimisme en een volkomen gebrek aan commercieel inzicht — dat Hotelbedrijven in de eerste plaats binnenkort een millioen zou krijgen (klaarblijkelijk speelde hem het millioen van promotor Perel parten). Daarna wederom een millioen van de Postspaarbank. En over de resterende 5 a 6 ton behoefde men zich geen zorgen te maken. Die zouden er vanzelf wel komen.

Hoe het mogelijk is dat een zakenman een dergelijk dwaas optimisme — na alle tegenslagen — kon tonen, is ons, eerlijk gezegd, een raadsel. Nóch het ene millioen, noch het andere millioen werd ooit ontvangen.

Een minder luxueuse Hotel

Op dezelfde vergadering sprak men over een vereenvoudigde bouwwijze van het hotel. Men sprak over het weglaten van twee verdiepingen, waardoor natuurlijk de opgeblazen exploitatie-rekening van de heer Roozen, waarmede zich Hotelbedrijven indertijd volkomen had verenigd, nog meer in de knel zou komen. Men berekende globaal dat de weglating van twee verdiepingen de inkomsten van de exploitatie rekening met een Cfl. 100.000,— zou verminderen, hetgeen in hoge mate funest zou zijn.

Doch hierop gaf de CPIM-vertegenwoordiger te verstaan dat men zich daarover geen zorgen moest maken. De voornaamste inkomsten moesten toch immers van het Casino komen.

Zoals wij reeds gelegenheid hadden op te merken, moest het Casino steeds uitkomst brengen, wanneer de prachtige exploitatie rekening van de heer Roozen eens zou tegenvallen. Ethische beginselen zoals de Amerikaanse oliemaatschappij er klaarblijkelijk op nahield, telden niet mee.

Nieuwe exploitatie rekening

Uit een nieuwe exploitatie rekening van de heer Roozen bleek dat er — ondanks de zoveel hogere bouwkosten — nog steeds een aardig winstje van één ton overbleef, waaruit gemakkelijk 5% dividend betaald kon worden.

Lichtte zijn eigen doopceel en wil sterven

Sacramento (Californië). — Een 28-jarige vagabond, zekere Lloyd Gomez, begaf zich naar het hoofdbureau van politie te Sacramento in de Amerikaanse staat Californië en verklaarde aldaar: „Ik heb er genoeg van te leven zoals ik het nu doe; ik wil sterven".

Gomez, die reeds tienmaal wegens diefstal was veroordeeld, verhaalde de politie nu, hoe hij in de loop der jaren negen andere vagabonden, die hij had ontmoet, had vermoord en bestolen; de negen moorden hadden hem echter tezamen slechts 65 dollar opgeleverd.

Aanvankelijk hield men Gomez voor gek en de politie weigerde geloof aan zijn woorden te hechten, doch Gomez hield aan en begon bijzonderheden over de door hem gepleegde moorden mee te delen, die bleken te kloppen met de daarover in de politie-dossiers voorkomende gegevens. De politie begon zich voor zijn verhalen te interesseren. Zij nam nu niet slechts aan, dat hij inderdaad negen vagebonden had vermoord, doch begon hem ook uit te vragen over alle moorden, waarvan de daders nog niet waren opgespoord, doch Gomez liet zich niet beïnvloeden; zijn enige commentaar luidde: „Ik heb gezegd, dat ik er negen vermoord heb en dat is alles; het is er niet één meer, maar ook geen minder".

Gomez zal waarschijnlijk ter dood worden veroordeeld.

OOR OM OOR, HAND OM HAND

Washington. — Richard Mortimer en Oakleigh Thorne, twee studenten aan de Harvard-universiteit, zijn 48 uur en tien seconden bezig geweest elkaar om de tien seconden een oorvijg te geven. Hiermee zouden zij een oud Russische record hebben gebroken.

In het geheel deelden zij 17. 281 oorvijgen uit. Het oude record lag een klap hieronder.

De twee studenten zaten tegenover elkaar en voedden zich tijden hun recordpoging met bananen, vruchtensap en koffie. Een jazz-orkest zorgde voor onderhoudende muziek.

ANTILLEN

LUCHTPOSTPAKKETTEN NAAR DE WEST

's-Gravenhage. — Met ingang van 1 December a.s. zal het mogelijk zijn luchtpostpakketten met aangegeven waarde (maximaal Cf. 250.—) naar de Nederlandse Antillen of Suriname te zenden.

HET NIEUWE VOUWBLAADJE OVER DE ZES EILANDEN EEN GROOT SUCCES

Enige tijd geleden werd in dit blad gemeld, dat eind September van dit jaar door het kantoor van het Nederlands West Indisch Toeristen Comité te New York een tweetal drukwerkjes zijn uitgegeven, n.l. een licht pamphletje over de zes eilanden en een lijst van alle cruiseschepen die Curaçao in dit seizoen zullen aanlopen.

Zoals gebruikelijk werden aan ruim vijftienhonderd adressen in de Verenigde Staten en Canada, waarvan twaalfhonderd reisbureaux, enkele exemplaren van deze uitgaven toegezonden, vergezeld van een circulaire met een door de geadresseerde in te vullen coupon, waarbij men desgewenst een groter aantal van dit en van reeds verschenen propaganda materiaal kon aanvragen. De reactie op deze circulaire is alle verwachtingen ver te boven gegaan. In aanmerking nemende, dat jaarlijks drie of vier circulaires door het kantoor te New York worden uitgestuurd, waarbij de reisbureaux telkens gelegenheid krijgen hun voorraad literatuur over de Nederlandse Antillen aan te vullen, wordt een aantal van honderdvijftig tot tweehonderd verzoeken om extra materiaal als normaal beschouwd. De belangstelling voor het nieuwe foldertje en de cruiselijst bleek echter uitzonderlijk hoog. Binnen een maand na het verzenden van de jongste circulaire, waren 265 antwoorden van reisagenten ontvangen. Enkele daarvan vroegen dergelijke aantallen cruise-lijsten dat als volledig aan hun verzoek gevolg zou zijn gegeven de gehele oplage in enkele dagen zou zijn uitgeput. De bedoeling van het blaadje over de zes eilanden bleek goed te zijn begrepen. Verscheidene reisbureaux schreven op de coupon erbij, dat zij van plan waren, de „stuffer" bij al hun correspondentie met hun cliëntele in te sluiten. Als gevolg van al deze aanvragen werden in een periode van vijf weken door het New Yorkse kantoor tegen de driehonderd pakketten en cartons reclamemateriaal verzonden. Uitgestuurd werden 22.000 exemplaren van het nieuwe vouwblad, 6400 cruiselijsten, 4500 Shopper's Guides, 3300 geillustreerde boekjes over Curaçao, 3500 Aruba folders.

De voorraad van de in de zomer van 1951 gedrukte en bijzonder populaire Curaçao Facts and Figures Folder was reeds zodanig geslonken dat de uitgifte daarvan moest worden beperkt, maar toch werden er ditmaal nog 2400 van verzonden. Dezelfde maatregel moest worden genomen met betrekking tot de folder van Piscaderabaai Club, waarvan de gevraagde aantallen bijna het dubbele waren van de hoeveelheid (1450) die kon worden verstrekt. Van de Taber Tour Folder werden 2650 exemplaren verzonden. De vraag om reclameplaten was eveneens belangrijk groter dan ooit tevoren, vooral naar het kartonnen schild met de aparte kaart waarop de woorden: „See that your cruise includes Curaçao". Driehonderd en veertig platen werden deze maal verpakt en verzonden.

Bij elkaar werden als resultaat van de laatste circulaire derhalve bijna 47.000 stuks propagandamateriaal over de Nederlandse Antillen uitgestuurd. Men kan zich voorstellen dat in de maand October het New Yorkse kantoor zo nu en dan het aanzien had van een warenhuis vlak voor Kerstmis.

ARUBA

MARINIERS TERUG

Het Deense schip dat de afgedreven mariniers had opgepikt, bracht hen deze Zondagmorgen terug op Aruba.

NIEUWE WINKELS

Neme Import- Export heeft de zaak van de heer W.F. Craane in de Wilhelminastraat overgenomen en daarbij ook het Kodakagentschap. In de nieuwe zaak zal ook El Cedro worden ondergebracht.

De Aruba Boekhandel is bezig te verhuizen naar haar nieuwe pand naast de H.B.U.. Vrijdag a.s. om 5 uur 's middags zal de officiële opening plaats vinden. Wij wensen beide zaken veel succes toe.

SPORTUITSLAGEN

Aruba Jrs — San Nicolas Jrs 8—3; R.C.A. — Hollandia 2—1.

NEDERLAND

COPIE-EN VAN BEVOLKINGSREGISTER

's-Gravenhage. — De regering zal uitvoering geven aan het plan om copieën van alle Nederlandse gemeente-registers in het buitenland onder te brengen, aldus heeft minister Beel in de Tweede Kamer meegedeeld bij de behandeling van de begroting voor 1953 van het departement van binnenlandse zaken. Door de Duitse bezetting had de regering ervaren, dat het van het grootste belang is, dat alle bevolkingsregisters in geval van vijandelijke bezetting worden vernietigd. Daar het evenzeer van belang is, dat na de bevrijding een nieuw register wordt opgebouwd, wordt een copie van het geheel in het buitenland onontbeerlijk geoordeeld.

IN NEDERLAND STIJGEN GEEN ATOOMBOMMENWERPERS OP

's-Gravenhage. — In de repliek bij het debat over de begroting van oorlog voor 1953 verklaarde minister Staf op een desbetreffende vraag van het communistische Kamerlid Haken, dat geen atoombommenwerpers van Nederlandse vliegvelden af zullen opereren zonder toestemming van de Nederlandse regering. De begroting werd zonder hoofdelijke stemming aangenomen, waarbij de communisten aantekening verzochten te hebben tegengestemd.

's-Gravenhage. — Op 1 October j.l. telde Nederland ruim 10. 400.000 inwoners, aldus het statistische bulletin van het centraal bureau voor de Statistiek.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

Brieven van Blozekriekske

Van vis waar je van af moet blijven en gezagloos Bonaire

Dat eerste bezoek aan het land van mijn voor-moederen, het schone Bonaire, van een paar weken geleden is mij best bevallen en, zoals ik reeds voorspelde, ben ik er weer heen getogen. Nu niet met de K.L.M., doch met de motorboot van mijn goede vrind Otto Senior van Ritz. Niet omdat ik boos ben op die meneer, die mij in de „Amigoe" vertelde, dat ik het helemaal verkeerd heb gedaan met dat pakkie vruchten, dat ik bij Henderson kocht en waarvoor ik eerst helemaal naar Punda moest om een douane-handtekening te halen. Oh, neen, helemaal niet! Bovendien is die meneer — „Adviseur" noemde hij zich geloof ik in de ondertekening van zijn brief — helemaal abuis.

Wat maakt het nu voor verschil of ik naar de K.L.M. op Punda moet of naar de douane op Punda? Ik moet dan toch die vermaledijde brug over met mijn pakkie om dat te laten beschrijven op een officieel papier? Dat pakkie moet ik toch bij me hebben, want wat heeft het nu voor zin als ik op dat papier invul „vruchten van Henderson" en ik stop er een dooie kat in. De douane moet zich toch overtuigen van de waarheid van mijn beweringen op dat officiele papier. Anders klopt de statistiek toch immers niet? Het is me nogal een verschil: een dooie kat of een stel heerlijke sappige vruchten van Henderson's tuintje! Neen, ik neem het die adviseur helemaal niet kwalijk. Maar ik had een paar bijbedoelingen met die reis met de motorboot van mijn vriend Otto. Mien, mijn trouwe wederhelft, zei tegen me: „Blozekriekske", zei ze, „als je nu toch naar Bonaire gaat, koop daar eens een zootje vis. Die vissies die ik hier aan de Handelskade koop zijn zo klein en het zijn van die vreemde beesten, die ik vroeger nooit heb gezien. Koop jij nou eens echte vis, daar op Bonaire". Nou, ik ben ook de kwaaiste niet, maar dacht ik zo bij me zelf, als ik nu met die boot mee ga en een lijntje uitgooi, dan vang ik twee vissies in één klap. Het kost me niks, want Otto zal me geen vangloon in rekening brengen en bovendien ben ik er dan zeker van, dat die vis vers is. En de duiten, die Mien me meegaf om in Bonaire vis te kopen, nou ja, een biertje lust ik ook wel op zijn tijd! Zo gezegd zo gedaan. Op een mooie morgen bij het aanbreken van de dag schoten we de haven van Willemstad uit en wij naar Bonaire, naar de vis en mijn suikeroom voor wie ik nu weer vruchten had meegenomen. Nu heb ik ze geloof ik gesmokkeld, want ik heb geen papier met handtekeningen meegenomen en nu vrees ik, dat aan het einde van het jaar de statistiek niet klopt. Want dan hebben ze 991534 sinaasappelen ingevoerd in Willemstad en de 15 die ik meenam naar Bonaire kunnen ze dan nergens vinden! Na jou, mijn een biet!

De zee was als een spiegeltje, maar of die vis nog aan het slapen was, dan wel of ik mijn aas niet goed aan het lijntje had vastgebonden, ik weet het niet, maar een visje heb ik niet gevangen. Nu eerst heb ik bemerkt hoe hard het leven van een visser is. Urenlang met een touwtje in je hand staan en wachten op iets dat je nog nooit hebt gezien en dat je ook nooit zult zien. Wat een stom bestaan toch eigenlijk! Maar alsof het zo wezen moest, toen we Kralendijk naderden zagen we een heleboel vrouwen bij de Chineese tempel staan, die daar als vismarkt fungeert. „Otto", zei ik, „we boffen". „Kijk eens wat een vrouwen. „Ja," zei Otto, „maar zie jij vis, Blozepietje?" (Kriekske kan hij niet zeggen). En het was waar, een heleboel vrouwen en geen vis. Schoorvoetend ging ik er heen, toen we aan de mooie nieuwe pier hadden gemeerd en ik mijn vruchtjes aan de wal had gesmokkeld (niemand vroeg mij overigens of ik wel een geboortebewijs voor die sinaasappelen en pruimen bij mij had) zag ik al die stekende ogen van de vrouwen op mij gericht. „Oh jeh, Blozekriekske" zei ik bij mezelf, „je bent hier in een land met een vrouwenoverschot en nu word je getaxeerd alsof je een dikke vette mulato bent. Maar niet bang wezen. Vooruit met de geit!"

„Goedenmorgen dames," zei ik, „hoe gaat het met de vis?" Had ik mijn mond maar gehouden, want alle klokken van het carillon op het Rif kunnen niet het lawaai maken, dat mijn oren toen streelde! Wat een gekakel; er was niet uit wijs te worden. Bezwerend stak ik een hand in de lucht en riep „Hoezee" en daarmede snoerde ik de monden. Beetje bij beetje kreeg ik het verhaal te horen. Iedere dag gaan ruim twintig vrouwen naar de markt met de stille hoop een gevangen visje, desnoods een mootje, te verschalken. Maar louwloene. De vissers mijden die Chinese tempel alsof er gele koorts heerst. Ze gaan een straatje verder en verkopen de vis aan een opkoper, die alles, maar dan ook alles naar Curaçao verzendt. En die vrouwen gaan dan iedere morgen, na de nieuwste nieuwtjes te hebben gefantaseerd, met een lege karbies naar huis. Mij werd verteld, dat juist een dag tevoren een timmerman, vader van 8 kinderen, omstreeks 12 uur probeerde een mootje vis te bemachtigen. Er kwam juist een visser aan, die alles aan de opkoper overgaf en de vrouwen plus de timmerman liet nakijken. De timmerman haalde een gulden uit zijn zak, pakte een vis en zei: „Die is van mij, hier heb je de duiten". Dat had hij niet mogen doen, maar ja, als je nu een huis vol kinderen hebt, die een moeten en die trek in een vissie hebben, wat doe je dan als een goed huisvader. Dan steel je vis, juist als Jean Valjean in De Miserabelen een brood stal. Met dat verschil, dat onze timmerman er geld voor in de plaats gaf. Onze opkoper getroffen in zijn portemonnaie, ging zo hard als zijn korte benen hem konden dragen naar de politie!! Ja dat zijn de drama's van het leven. En zo bleef ik zonder vis! met de vrouwen! Gek land is toch eigenlijk. Een overvloed van vis, maar aankomen?? Niks hoor! Afblijven!

Toen ik dus mismoedig met mijn zakkie met vruchten in mijn hand in de richting van het huis van mijn suikeroom liep, miste ik iets. De vlag wapperde niet van het Gezaghebberspaleis. „Oompie", zei ik, „wat is er met die vlag gebeurd?" „Oh?, Blozekriekske, weet je dat niet? Weet je niet dat we helemaal zonder Regering zijn? De Gezaghebber is op Curaçao en nu is er geen gezag meer op het eiland. Wat we moeten doen als er nu op eens revolutie komt weet ik niet. Eigenlijk moet er iemand zijn die de plaats van de gezaghebber inneemt, zodra hij in zijn motorbootje stapt of de lucht invliegt, maar hier hebben we dan niets meer. We zijn compleet gezagsloos."

En met deze twee treurige feiten, geen vis en geen gezag, kwam ik dan voor de tweede maal op de Flamingo eiland aan. Mijn humeur was er niet op verbeterd. Maar dat veranderde snel toen suikeroompie aan het vertellen ging over de nieuwste daverende dingen dezer dagen, daar op Bonaire. Maar dat komt in mijn volgende brief.

Ajusjes.

Blozekriekske.

Nog deze week Engels-Egyptische besprekingen over Soedan

Cairo. — Volgens diplomatieke kringen in Cairo zal Engeland nog deze week besprekingen openen met Egypte over de toekomst van de Soedan.

Verwacht wordt, dat de Britse ambassadeur in Egypte, Sir Ralph Stevenson, de Egyptische eerste minister generaal Naguib vandaag of morgen het Engelse antwoord op de Egyptische voorstellen ten aanzien van de zelfregering van de Soedan zal overhandigen.

De burgerlijk secretaris van de regering van de Soedan, Sir James W. Robertson, bezoekt op het ogenblik Sir Ralph. Ook de adviseur van de Soedanese regering J.G. Macrogadato is uit Khartoem naar Cairo overgekomen om besprekingen met Sir Ralph te voeren. Zij bespreken de inzichten van de regering van de Soedan ter zake de Egyptische voorstellen.

De Soedanese regering zou het niet eens zijn met de beperking van de macht van de gouverneur-generaal tijdens de overgangsperiode. Volgens de Egyptische voorstellen zou de macht van de gouverneur-generaal in zekere zaken ondergeschikt worden aan een internationale commissie.

Officiële persoonlijkheden in Cairo menen eveneens, dat het onmogelijk zal blijken in sommige districten van de Soedan directe verkiezingen te houden wegens de geringe ontwikkeling van de bewoners.

MAU-MAU WOEKERT VOORT

Mombasa. — Politie en militairen hebben Zondag een der grootste, tot nu toe gehouden razzia's, gericht tegen de Mau-Mau, gehouden in het berggebied van Noord Kinanop. Ruim zestienhonderd inheemsen werden aangehouden, waarvan na onderzoek 208 zijn vastgehouden.

Nairobi. — Ook aan de kust van Kenya is thans activiteit van de Mau-Mau gesignaleerd.

Zaterdag zijn op een afstand van 6 kilometer van Mombasa 12 Kikoejoes, die de tekenen van de Mau-Mau droegen, aangehouden. Elders in de omgeving werden er 26 aangehouden.

MAURRAS OVERLEDEN

Parijs. — De Franse schrijver, dichter en politicus Charles Maurras is gisteren op 84-jarige leeftijd te Parijs overleden.

Maurras was tezamen met Leon Daudet leider van de monarchistische beweging in Frankrijk. Hij was een bittere tegenstander van Dreyfus in diens beruchte proces.

„HEIL HITLER!"

Londen — James Battersby, een man, die ervan beschuldigd wordt bij de dodenherdenkingsplechtigheid te Londen bij de cenotaaf „Heil Hitler" te hebben geroepen tijdens de twee minuten stilte, die in acht genomen werden, bleek vijf foto's van Hitler bij zich te hebben.

Battersby, een 45-jarige schrijver, zeide voor de rechter in werkelijkheid te hebben geroepen: „Dit is de dag des oordeels. Haal de kinderen uit Londen. Lof zij God en de eeuwige Christus. Heil Hitler!" Hij zeide reeds 25 jaar de godgeleerdheid, het wezen van God en de eschatologie — de leer van de laatste dagen — bestudeerd te hebben.

Hij had drie doktersverklaringen bij zich, waarin gezegd wordt, dat hij geestelijk normaal is. Zij waren 1947 gedateerd.

De politierechter bepaalde, dat Battersby een week in hechtenis zal worden gehouden voor het opstellen van een rapport over zijn mentale en physieke toestand. Toen de man door de politie weggeleid werd, riep de menigte „Snij z'n keel af; hang hem op!"

Vallend vliegtuig wierp verdenking op Albert Gérine

Rome. — Een vliegtuig, dat men „heeft zien vallen in de zee" ter hoogte van de Italiaanse kust bij Livorno, heeft geleid tot het ontmaskeren van een netwerk van smokkelarij en de arrestatie van een Franse meester-misdadiger, Albert Gérine geheten, zo heeft de politie alhier bekend gemaakt.

De verdenking was gerezen, toen geen spoor van de wrakstukken kon worden gevonden. Recherceurs ontdekten toen, dat het nieuws van „vallende vliegtuigen" samenviel met de nachtelijke verdwijningen van een motorboot, die het eigendom was van Gerine. Ook ontdekten zij, dat de geheimzinnige vliegtuigen vliegboten waren, die drijvende bussen met verdovingsmiddelen en tabak neewierpen. De politie deed een inval in een villa, waar Gérine woonde met een knappe, 24 jaar oude Italiaanse brunette, Laura Marchio, maar het paar was reeds gevlucht. Gérine werd later in Rome gearresteerd na een speurtocht naar hem, waaraan de helft van de politie in Europa deelnam.

De Italiaanse autoriteiten kunnen geen tenlastelegging tegen hem inbrengen, aangezien hij een gevluchte gevangene is van de Franse strafkolonie te Cayenne en, naar verluidt, technisch nog steeds onderworpen is aan de Franse justitie.

De politie heeft twee jaar lang vermoedens gekoesterd, dat Gérine het brein was achter een bende smokkelaars, die met watervliegtuigen en boten opereren.

Enige tijd na het mislukken van de inval werd Laura gevonden en voor verhoor in hechtenis genomen.

Het paar bezat verschillende auto's, een jacht, een motorboot en twee villa's aan de Italiaanse Riviëra.

AANVARING

Norfolk — Bij amphibie-oefeningen, die gehouden werden 70 mijl ten Oosten van Norfolk in Virginia, is een transportvaartuig van de Amerikaanse Marine in aanvaring gekomen met een 10.000 ton metend tankschip, de „Washington" van de Texas Oil. Vijf soldaten werden gedood en zes gewond bij dit ongeluk.

VERMOORDDE ZIJN OUDERS

Miami — De politie van Miami (Florida) heeft medegedeeld, dat een zestienjarige jongen heeft bekend zijn ouders te hebben doodgeschoten, omdat zij hem van school wilden nemen en hem een betrekking wilden doen vervullen. De jongen werd gearresteerd aan het stuur van een auto, waarin zich twee geweren, een jachtgeweer, een revolver, twee jagersmessen en een „machete" (een lang mes met gebogen lemmet) bevonden.

De lijken van de vermoorde ouders zijn drie weken geleden in hun woning te Kearny in de staat New Jersey, 1600 km. ten Noorden van Miami, gevonden.

ER ZIJN NOG SAMSONS!

Rawalpindi (Pakistan). — Tehcul Taxila, de bewaker van een dorpsmoskee, heeft met zijn blote handen een luipaard gewurgd om het leven van een vriend te redden.

De moskeebewaker zat naast zijn vriend in het dorp Neoheri, toen een hond wild begon te blaffen. Toen zij op onderzoek uitgingen, bemerkten zij op ongeveer 90 meter van hen vandaan een luipaard onder een boom. Vóór zij dekking konden zoeken, viel het beest aan en beet Taxila's vriend in de arm. Taxila sprong op het beest toe en kneep het de strot dicht tot het in elkaar zakte en stierf.

Van het districtshoofd kreeg Taxila een beloning in contanten voor zijn moed en hem werd nog meer toegezegd, wanneer hij de huid „ter officiële optekening" zou inleveren.

INDONESIE

LEGER-LEED IN INDONESIE

Djakarta. — Luitenant-kolonel Warouw heeft zich het bevel over de zevende territoriale divisie toegeëigend. De zevende divisie is gestationneerd in het roerige gebied van Zuid Celebes en de Molukken.

Warouw verklaarde later, dit bevel niet aan kolonel Soebroto te zullen overdragen, alvorens president Soekarno in diens hoedanigheid van opperbevelhebber der strijdkrachten „het geschil in het leger rond de minister van defensie heeft geregeld".

In een communiqué, dat wordt aangehaald in berichten uit Djakarta, zegt de Indonesische regering „ernstig de pogingen van sommige officieren te onderzoeken om een staatsgreep uit te voeren en de president te intimideren".

VISA VOOR INDONESIERS

Djakarta. — De Nederlandse regering heeft het blijkens een mededeling van het Hoge Commissaris in Djakarta voor Indonesiërs, die Nederland wensen te bezoeken verplichtend gesteld een visa op hun paspoort te verkrijgen met ingang van 1 D[...]ber a.s. Deze maatregel is [...]men in verband met de [...] gevoelde noodzaak" om [...] toezicht te hebben op de [...]ting van Indonesiërs in [...] land.

SPORT

REVANCHE-WEDSTRIJD

Johannesburg. — Jimmy [...]ruthers (Australië), die Za[...] het wereldkampioenschap [...]tamgewicht boksen won, [...] een contract getekend voo[r] revanche gevecht tegen T[...] Dit gevecht zal op 6 Fe[...] eveneens in Johannesbu[rg] houden worden.

AGENDA

WEST-END: „Lady and the Bandit" „Desperadoes of the West" 21 uur. **CINELANDIA:** „The sign of the C[...]" en 21 uur.

ROXY: „Dear Brat" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten d[...] theken worden waargenomen doo[r] ca Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. [...] Botica Central, Bredestraat 45 (O.), [...]

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en [...] dienst der verpleegsters worden w[...]men door: Zuster Henriquez-Con, S[...] weg 155, tel. 5006.

Voor Kantooruren: 6 — 12 en 1[...] uur: bellen Marktstraat 1, tel. 1836.

Buiten kantooruren: voor spoed:

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wo[...] heer L. Verhagen, van 7 — 15 uur, [...]

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTO[OR] Kantoor Handelskade 6, werkdag[en] 07.00 — 19.00 uur.

Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 [...]

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-[...]) dagelijks dag en nacht

CUROM

Dinsdag: 17.30 Voor kleine kinder[en] Nederlands; 17.50 Gramofoonplaten[...] Cumpleanos Feliz; 18.15 Dinermuziek[...] Nieuws; 19.00 Uitzending in het Pap[...] 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 [...] vragen uw aandacht"; 20.45 Conc[...] 21.15 Swing, sweet en jazz; 21.45 [...] 21.50 Kalender; 22.00 Dansmuziek[...] Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Nieuws; 19.14 Ne[...]se Kroniek; 19.30 Fragmenten uit „[...]tige Witwe"; 19.53 „Brieven van Luist[...] 20.05 West-Indische rubriek met e[en] programma onder auspiciën van [...]eniging van Antilliaanse studeren[den] Nederland; 20.35 Persoverzicht; 20.[...] goeie ouwe tijd", 20.55 Avondgebe[d] ter I. Mijnsbergen O.E.S.A.; 20.58 [...]

AVROS.

Dinsdag: 17.00 Advertenties; 17.1[...] Kinderen; 17.25 Reclame; 17.40 Voor [...] op de Antillen: 18.00 Klassiek prog[ramma] 18.40 Nieuws; 19.00 De Harmonica [...]band; 19.30 Schaak; 19.45 Nando; [...] Advertenties; 20.10 Muziek uit de [...]doos; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:

Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, [...] R. H. Helwes 01.30 — 05.30 uur, te[l. ...]

Personeel Afdeling:

Dinsdag, 18 Nov. 12.00 uur tot [...] Zaterdag, 22 Nov. 12.00 uur E. C. de [...] (stad), tel. 1263—3298; b.g.g. nad[...] tel. 2400; of W. Lambij, Bernhard[...] tel. 2330.

Materialen Afdeling: M. A. K. v. [...] Caracasbaaiweg 274 (stad), tel. 510[...]

C.S.M.

Rederij: I. M. Slagter, Parkweg 1[...] tel. 4301.

Scheepsagentschap: 08.00 — 22.[...] kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 1[...] E. v.d. Werf, tel. 3101; 23.00 — 08.[...]

Dok Afdeling:

18 Nov. van 16.30 — 1.00 uur, te[l. ...] van 1.00 — 7.30 uur P. Roest, tel. 31[...]

Bioscoop: Asiento: Dinsdag: „The Sa[...]

MUZIEKVERENIGING „EMMASTAD" [pro]gramma voor Dinsdag, 18 Nov.: 1) F[...] bert: Symphoni No. 9 in C. majeur; 2[...] Schumann: Pianoconcert Op. 54 in A [...]

„Natuurlijk moet hij dat." Ze keerde zich weer naar Wolfe. „Ziet u, we waren volkomen, nu ja.... we waren verliefd, dat is alles en ik denk, dat we het al heel lang waren, zonder dat we het van elkaar wisten en dat maakt het nog veel meer.... overweldigend. Maar natuurlijk, het kon niet en Fred wou met een naar Alberto en hem alles gaan, en ik zei ja, dus ging hij naar boven...."

„Naar boven?"

„Ja, het zijn twee verdiepingen en boven hadden we een geluiddichte studio laten maken, waar Alberto repeteerde. Dus hij ging...."

„Alsjeblieft, Peggy," onderbrak Weppler. Zijn blik ging naar Wolfe. „U kunt het beter uit de eerste hand hebben. Ik ging naar boven om hem te vertellen dat ik weggingg... naar Europa, omdat ik van zijn vrouw hield en deze toestand niet langer vol kon houden. Ik dacht, dat we er als vrienden over praten konden. Maar dat bleek niet zo te zijn. Hij werd hatelijk, kon zich ten slotte niet meer beheersen. Om een scène te voorkomen ging ik weg. Ik wou niet teruggaan naar mevrouw Mion, omdat ik mijn zelfbeheersing ook begon te verliezen, dus verliet ik de studio door de deur, die op het portaal uitkomt en nam daar de lift."

„En toen?" Wolfe haastte hem een beetje.

„Ik liep maar wat, probeerde tot kalmte te komen. Alberto's optreden zat me dwars en ik kon de gedachten niet verdragen, dat mevrouw Mion hem in deze toestand onder de ogen moest zien.

Ten slotte balde ik haar op en ontmoette haar daarna in het park. Dat maakte de zaak niet veel beter natuurlijk. Ik liet me ontvallen, dat Mion haar om haar geld getrouwd had en meer van die nutteloze opmerkingen. Zij was het flinkst van ons tweeën. Ze trachtte haar mans onbeheerst optreden te verontschuldigen. U weet, dat hij vijf of zes jaar lang eerst tenor aan de opera was en hij was zijn stem kwijt.... tijdelijk althans. Gifford James, de bariton, had hem een vuistslag gegeven en daarbij het strottenhoofd gekwetst — dat was begin Maart — en Mion kon dat seizoen verder niet meer zingen. Zijn keel was geopereerd, maar hij had zijn stem niet teruggekregen. Het was dus nogal vanzelfsprekend, dat hij zijn zenuwen niet makkelijk de baas kon. Mevrouw Mion zei me, dat we hem zoveel mogelijk moesten sparen. Ik had mijn kalmte nog steeds niet terug. Ten slotte liet ik haar alleen achter in het park en ging de stad in om een paar borrels te drinken. Tegen zeven uur kon ik het niet langer uithouden: ik moest haar nog eens zien en vooral weten of Mion niet grof tegen haar was geweest. In die stemming kwam ik dus weer terug op de East End Avenue en toen stond ik daar op het portaal nog een tijdje, wel tien minuten voor ik belde. Het meisje liet me binnen en mevrouw Mion kwam, maar ik was de kluts kwijt en stelde voor, dat we met Mion zouden gaan praten en hem uitleggen, dat wij ons geen van beiden iets te verwijten hadden. Ze vond het goed en we gingen naar boven en...."

„Met de lift?"

„Nee, we namen de trap in de flat zelf. We gingen de studio binnen. Mion lag op de grond. We gingen naar hem toe. Er zat een groot gat in zijn hoofd. Hij was dood. Ik bracht mevrouw Mion de kamer uit.... nam haar mee.... en op de trap struikelde ze en viel. Ik droeg haar naar haar kamer en legde haar op haar bed. Toen wou ik de zitkamer ingaan om de politie op te bellen, maar dacht er opeens aan eerst iets anders te doen. Ik nam de lift naar beneden en vroeg de portier en de liftboy, wie die middag naar Mion's flat was gegaan en naar welke verdieping van de flat. Ze gaven me de namen en die schreef ik op.

Toen ging ik terug naar boven en belde de politie. Nadat ik dat gedaan had, schoot het me te binnen, dat een leek niet gerechtigd is vast te stellen of iemand dood is, dus belde ik dokter Lloyd op, die een flat heeft in hetzelfde gebouw. Hij kwam meteen en ik ging met hem mee naar de studio. We waren daar nauwelijks drie of vier minuten, toen de politie kwam...."

„Een ogenblik," onderbrak Wolfe kortaf. „Alles is soms een beetje te veel. U hebt nog met geen woord over de moeilijkheid gesproken, waar u in zit."

„Dat komt nog...."

„Maar wat vlugger, hoop ik. Ik kan u misschien een beetje helpen. Mijn geheugen is weer wat opgehelderd. De dokter en de politie constateerden, dat Mion dood was. Het revolverschot was door zijn verhemelte gegaan en had een stuk van zijn schedel weggerukt. De revolver lag naast hem op de grond, hij was van hem en was altijd in de studio. Er was nergens een teken te vinden van enig ander letsel of van een vechtpartij. Het verlies van zijn stem was een voor de hand liggend motief tot zelfmoord. Daarom werd, na het gebruikelijke onderzoek, in aanmerking nemend de moeilijkheid een revolverloop in iemands mond te steken, zonder verzet te ondervinden, zelfmoord als doodsoorzaak opgegeven. Is dat juist?"

Beiden zeiden ja.

„Heeft de politie een nieuw onderzoek ingesteld? Of zijn er praatjes?"

Beiden zeiden nee.

„Waar zit de kneep dan?"

„Bij ons," zei Peggy.

„Waarom? Wat is er dan mis met jullie?"

„Alles." Ze fronste. Nee, ik bedoel niet alles.. alleen maar één ding. Na mijn mans dood en het onderzoek ben ik een tijdje op reis gegaan. Toen kwam ik terug en de laatste twee maanden hebben Fred en ik elkaar dikwijls gezien, maar het was niet goed.. ik bedoel, er klopte iets niet met ons. Eergisteren, Vrijdag, ging ik naar vrienden in Connecticut voor het week-end en hij was er ook. Toen hebben we alles uitgepraat en vanmorgen besloten we u te vragen ons te helpen."

Peggy boog wat naar voren; haar gezicht was doodernstig: „U **moet** ons helpen, meneer Wolfe. Ik houd zo van hem! En ik weet dat hij van mij houdt. Gistermiddag besloten we in October te gaan trouwen en toen, gisteravond, begonnen we opnieuw te praten.... Maar het zit 'm niet in wat we zeggen, het is in onze ogen, wanneer we naar elkaar kijken. We kunnen gewoon niet trouwen met de gedachte, welke we niet kunnen verbannen voor elkaar."

Ze huiverde. „Jaren.. altijd misschien? Alsmaar te moeten denken: Wie vermoordde Alberto? Deed hij het? Deed zij het? Ik geloof niet dat hij het deed en hij gelooft niet dat ik het deed — hoop ik — maar de vraag blijft en we weten, dat zij blijft. We verwachten van u het antwoord."

„Nonsens," briestte Wolfe. „Ik zou u een pak rammel kunnen geven. De politie heeft met de zaak afgedaan...."

„Dat weten we wel. Maar dat zou ze niet, als wij de waarheid hadden verteld!"

„O, u hebt gelogen?"

„Ja, dat wil zeggen, we hebben niet verteld dat we, toen we de eerste keer naar binnen gingen en hem zagen liggen, geen revolver hebben gezien. Er was nergens een revolver te bekennen."

„Zo." Wolfe's stem schoot uit naar Weppler: „Daar stemt u mee in?"

„Ja, het is waar, wat ze zegt."

Wolfe zuchtte. „Wel," besloot hij, „ik zie nu dat u werke[lijk] in moeilijkheden bent. Een rammel zou niet veel helpe[n]."

Ik schoof wat heen en we[er] op mijn stoel. Nero Wolfe's [huis] aan de West 35th Street was [een] heerlijke plek om te werke[n] voor Fritz Brenner, de butle[r], gezagsman van het huis, Theodore Horstmann, die tienduizend orchideeën in kassen op het dak verzorgde en voor mij, Archie Goodwin, voornaamste werkterrein gen was in het grote kan[toor] gelijkvloers.

Natuurlijk vond ik **mijn** [...]tje het meest interessant: de trouwde assistent van een [...] rouwd particulier detective [...] nu eenmaal aardig wat te [...] over alle soorten problemen [...] moeilijkheden — van een ver[...] cliënte tot een zwarthandela[ar] bende toe. Er waren maar [...] klanten, die me verdeelden, [...] er was maar één soort geval, [...] mij belette zelfs stil in mijn stoel [te] zitten: **moord.** En als deze [...] duiven de waarheid sprak[en] dan was het zover. Ik had [...] notitieboekjes volgekrab[beld] toen ze ruim twee uur weg[...] gingen.

Als ze goed nagedacht hadden voor ze telefoneerden om een onderhoud, zouden ze niet getelefoneerd hebben. Alles wat zij willen, legde Wolfe uit, was de maan.